

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **F. S.**

przeciwko: **A. P.**

o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 1846/12

**p o s t a n a w i a:**

**zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udzielić na czas trwania postępowania zabezpieczenia roszczenia F. S.: o uznanie w stosunku do niego za bezskuteczną umowy darowizny lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...), wraz udziałem wynoszącym 5887/10000 we współwłasności gruntu oraz części budynku i urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, zawartej w dniu 29.11.2010 r. między D. P. a A. P. oraz o uznanie w stosunku do niego za bezskuteczną umowy darowizny i użytkowania lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...), wraz udziałem wynoszącym 4113/10000 we współwłasności gruntu oraz części budynku i urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, zawartej w dniu 27.01.2011 r. między D. P. a A. P. w ten sposób, że ustanowić zakaz zbywania i obciążania przez pozwaną A. P. nieruchomości, dla których Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu prowadzi księgi wieczyste (...) i nakazać Sądowi Rejonowemu (...) wpis ostrzeżeń we wskazanych księgach wieczystych nieruchomości o zakazie ich zbywania i obciążania.**

## UZASADNIENIE

Powód wniósł o uznanie za bezskuteczne w stosunku do niego: umowy darowizny lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...), wraz udziałem wynoszącym 5887/10000 we współwłasności gruntu oraz części budynku i urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali zawartej w dniu 29.11.2010 r. między D. P. a A. P. oraz umowy darowizny i użytkowania lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...), wraz udziałem wynoszącym 4113/10000 we współwłasności gruntu oraz części budynku i urządzeń, które nie służą

wyłącznie do użytku właścicieli lokali zawartej w dniu 27.01.2011 r. między D. P. a A. P.. Podał, że wskutek wskazanych czynności, które jego zdaniem dokonane zostały ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, pozwana stała się niewypłacalna, co uniemożliwiło powodowi uzyskanie zaspokojenia należnej mu od dłużniczki wierzytelności w kwocie 171.140,01 zł (potwierdzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)z dnia 5 października 2011 r. sygn. akt VI GC 50/11), czego potwierdzeniem jest bezskuteczność prowadzonych przeciwko D. P. egzekucji (wobec braku dysponowania przez nią obecnie, jakimikolwiek wartościowymi składnikami majątku). Jednocześnie powód zażądał udzielenia zabezpieczenia przez zakazanie pozwanej zbywania i obciążania wskazanych nieruchomości wraz z wpisaniem w księgach wieczystych tych nieruchomości ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania przez czas trwania postępowania.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia, uznając, że powód, co prawda uprawdopodobnił roszczenie, jednak nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, w szczególności – twierdzeń o ryzyku ponownych działań zmierzających do uniemożliwienia egzekucji. Sąd Okręgowy uznał, że twierdzenia te nie zostały uprawdopodobnione przedłożeniem dokumentów potwierdzających taki zamiar (np. ogłoszeń), a nadto wskazał, że ryzyko to zmniejsza obciążenie jednej z nieruchomości służebnością osobistą.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód, podnosząc zarzut naruszenia przepisów art. 730<sup>1</sup> § 1 i 2 k.p.c. przez błędne uznanie, że nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W oparciu o powyższy zarzut powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez udzielenie zabezpieczenia zgodnie z jego wnioskiem.

#### **Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**

Zażalenie okazało się zasadne.

W pierwszej kolejności jednak wskazać należy, że w istocie mając na uwadze zakres zaskarżenia szczegółowego odniesienia się wymagała wyłącznie kwestia trafności oceny Sądu Okręgowego w zakresie uprawdopodobnienia przez powoda interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Jedynie na marginesie zauważyć w ocenie Sądu Apelacyjnego należy (mając w szczególności na względzie fakt, iż ocena uprawdopodobnienia roszczenia, dokonywana na etapie rozpatrywania wniosku o udzielenie zabezpieczenia powództwa, ma charakter oceny prima facie) że trafne było stanowisko Sądu Okręgowego, uznające na obecnym etapie sprawy roszczenie powoda za uprawdopodobnione. Niewątpliwie bowiem przedstawione przez powoda twierdzenia i okoliczności, a także dowodowy przedłożony na ich poparcie, czyniły prima facie jego roszczenie prawdopodobnym, w kontekście jego podstaw prawnych. Przy czym jednak pamiętać należy, iż ocena taka może ulec zmianie w szczególności w przypadku zmiany okoliczności w toku procesu.

Odnosząc się zaś do okoliczności podniesionych w zażaleniu przez skarżącego, uznać należało, iż w istocie Sąd I instancji błędnie przyjął, że powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zgodnie z przepisem art. 730<sup>1</sup> § 2 k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W ocenie Sądu Apelacyjnego, powód uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Przede wszystkim podkreślić należało, że sporne lokale stanowiły jedyny wartościowy składnik majątku dłużniczki powoda, z którego powód mógł skutecznie dochodzić zaspokojenia wierzytelności, przysługującej mu wobec D. P., a której istnienie potwierdzone zostało prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu. Powód wskazał nadto na zbieżność czasową pomiędzy dokonaniem spornych czynności, a podejmowanymi przeciwko D. P. czynnościami zmierzającymi do przymuszenia jej do wywiązania się przez nią z ciążących nań względem powoda zobowiązań będących podstawą potwierdzonej następnie orzeczeniem sądowym wierzytelności. Co więcej pozwana jest córką dłużniczki powoda – D. P., a zatem działa w stosunku do niej domniemanie, że wiedziała ona o tym, iż dłużniczka działała ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela (powoda). Nadto niewątpliwie istotnego znaczenia dla uprawdopodobnienia powoda interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia nabierał fakt, iż jak wynika z materiału zgromadzonego dotychczas w sprawie pozwana podjęła

działania wskazujące na ryzyko dalszych działań prowadzących do uniemożliwienia egzekucji. Takimi działaniami są niewątpliwie obciążenie jednej z nieruchomości prawem użytkowania na rzecz dłużniczki (co dodatkowo wskazuje na fakt faktycznego pozostawania majątku w rękach dłużniczki powoda), czy też wreszcie obciążenie drugiej ze spornych nieruchomości ograniczonym prawem rzeczowym w postaci hipoteki umownej na rzecz banku.

Wbrew zatem stanowisku Sądu I instancji, do uprawdopodobnienia interesu prawnego, wystarczyło powołanie się przez powoda na wskazany ciąg zdarzeń, a także na dokonane przez pozwaną obciążenia spornych nieruchomości. Pamiętać należy, iż powód ma jedynie uprawdopodobnić, a nie udowodnić przesłanki zabezpieczenia, co oznacza znaczne złagodzenie wymogów formalnych dotyczących wykazywania twierdzeń, przywołanych na poparcie wniosku o udzielenie zabezpieczenia (art. 243 k.p.c.), czemu jak już wskazano poddał w stopniu dostatecznym. Biorąc zatem pod uwagę wskazaną zbieżność czasową między przeniesieniem przez dłużniczkę na pozwaną lokali, a czynnościami powoda zmierzającymi do przymuszenia dłużniczki wywiązania się przez nią z ciężących nań względem niego zobowiązań, bliskie pokrewieństwo między pozwaną a dłużnikiem, a zwłaszcza realne obciążenie spornych nieruchomości przez dłużniczkę należało podzielić twierdzenia powoda, iż wysoce prawdopodobne jest, że pozwana może podjąć dalsze działania zmierzające do udaremnienia egzekucji z darowanego jej majątku zwłaszcza, że uprawdopodobniony został fakt, iż już w działaniach o takim charakterze pozwana uczestniczyła. Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego okoliczność obciążenia spornych lokali czy to służebnością, czy nawet hipoteką, nie wskazuje o braku prawdopodobieństwa kolejnych działań zmierzających do udaremnienia celów powództwa, z którym wystąpił powód. Nieuprawnione jest bowiem założenie, że ewentualne dalsze zbycie spornego majątku miałyby wyłącznie przyjąć formę odpłatnego jego zbycia na wolnym rynku, a nie jak to miało miejsce w przypadku kwestionowanych w obecnym procesie czynności, pod tytułem darmym na rzecz osób zaufanych. Zresztą jak już wskazano, same obciążenia spornych nieruchomości, stanowiły uprawdopodobnienie interesu prawnego powoda w udzieleniu zabezpieczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny dokonał zmiany zaskarżonego postanowienia (art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.) orzekając jak w sentencji.

bp